

§ 6. Tilbageleveres hittegodset af politiet til ejeren, eller får han i det i § 5 nævnte tilfælde salgssummen for hittegodset udbetalt, fastsætter politimesteren — i København politidirektøren — en *findeløn* under hensyntagen til hittegodsets art og værdi, findestedet og de nærmere omstændigheder ved fundet.

§ 7. Hvis *ejeren ikke afhenter det fundne* inden udløbet af den i § 4 fastsatte frist eller dog inden det fundnes bortsalg efter fristens udløb, tilfalder der finderens en trediedel af det ved salget indkomne beløb med fradrag af omkostningerne. Resten tilfalder politikassen, i København statskassen.

§ 8. Justitsministeren træffer de nærmere bestemmelser vedrørende lovens gennemførelse.

§ 9. Denne lov *berører ikke* bestemmelserne vedrørende glemte eller tabte genstande i § 71 i *statsbaneloven* nr. 336 af 27. juni 1946 og i § 11 i *politianordning* nr. 571 af 31. december 1947 for jernbaner under privatdrift. Ejheller berøres bestemmelserne om *danefø* i Danske Lov 5—9—3 samt forordning af 22. marts 1737 og plakat af 7. august 1752 eller bestemmelserne om optagelse af husdyr i lov nr. 53 af 25. marts 1872 om mark- og vejfred.

§ 10. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. juli 1952.

Fra lovens ikrafttræden ophæves patent af 28. september 1767 vedrørende hittegod, der findes i København, og plakaterne af 8. juni 1811 og 5. december 1812 vedrørende hittegod, der findes henholdsvis i købstæderne og på landet.

Lovforslaget underkastedes i begge ting udvalgsbehandling. I landstingsudvalgets enstemmige betænkning udtales bl. a.:

„Justitsministeren har overfor udvalget oplyst, at ministeriet har haft under overvejelse at foreslå fastsat særlige regler om *værdipapirer, der indleveres som hittegod*. Ved fastsættelsen af sådanne regler måtte der tages hensyn til, at ejeren i reglen vil have den udvej i anledning af tabet af papiret at søge dette mortificeret.

Da det tilfælde, at der indleveres værdipapirer som hittegod, uden at ejeren kan findes, imidlertid efter ministeriets erfaringer ikke har praktisk betydning, hvilket antagelig skyldes, at værdipapirer ikke så ofte tabes og der er særlig gode muligheder for at finde frem til ejeren, og da politidirektøren i København har